

AUGUSTISSIMI IMPERATORIS LEOPOLDI

CÆSAREUM DIPLOMA, AC EDICTUM

Super renunciatione, & renunciationis approbatione, ac Ceſſione, & Translatione

MAGNI MAGISTERIJ

Ordinis Equeſtris Militaris Aureati Angelici Conſtantiniani

Sub Titulo, & auſpiciis

SANCTI MARTYRIS

GEORGII

AD FAVORES

SERENISSIMI DOMINI DUCIS

FRANCISCI

FARNESII

DUCIS PARMÆ, &c.

Ejuſque Deſcendentium,

AC

SERENISSIMÆ FARNESIÆ STIRPIS.

EOPOLDUS, Divina favente Clementia, electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Styriæ, Charinthiæ, Carniolæ, Marchio Moraviæ, Dux Lucemburgiæ, ac Superioris, & Inferioris Silesiæ, Vvirtembergæ, & Teckæ, Princeps Sveviæ, Comes Habspurgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, & Goritiæ, Landgravius Alsatiæ, Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviæ, ac Superioris, & Inferioris Lusatiæ, Dominus Marchiæ Sclavonicæ, Portus Naonis, & Salinarum.

Agnoscimus, & notum facimus tenore præsentium Universis, quod cum nobis vir Illustris Joannes Andreas Angelus Flavius Comnenus, Sacræ Angelicæ Auratæ Constantinianæ Militiæ, sub titulo Sancti Georgii, & Regula Divi Basilii, Magnus Magister humiliter exposuerit, nihil sibi ex per antiqua, & potentissima Comnenorum Familia tantumodò superstiti magis curæ, & cordi esse, quàm, ut Ordo Militaris Auratus Angelicus, qui à Divo quondam Constantino Magno Imperatore ex oblato divinitùs ipsi pervisum Lemmate: In hoc signo vinces: institutus, ac postmodum ab Isaacio Angelo Comneno, aliisque deinceps Imperatoribus, nec non & Romanis Pontificibus auctus, & amplificatus sub Regula Divi Basilii, & patrocinio, sive tutela Sancti Georgii militat, cujusque sibi tanquam à dicto Isaacio Angelo Comneno continuâ non interrupta serie Descendentis jure successionis, & sanguinis Magnum Magisterium competat, per injuriam temporum obscuratus resuscitetur, atque ad pristinum decus, & splendorem reducatur, sicque inclyti istius Ordinis perennitati securiùs consulatur. Eumque in finem, cum id, ob fortunæ facultatumque angustias, tùm ob virium imbecillitatem, ac ætatem in senium jam vergentem, præstare non possit, de clarissimi Sanguinis Principe, tùm æstimatione, tùm auctoritate spectabili, collabenti istius Ordinis moli sustinendæ, idoneo cogitasse, qui titulos eidem Ordini adscriptos re, ac splendore valeat cumulare, & amplificare, ac oblatis Deo optimo Maximo precibus, sibi in mentem occurrisse multifaria Illustrissimæ Farnesiorum Familiæ, tàm in Ecclesiam, & Rempublicam Christianam, quàm in semetipsum, dictumque Ordinem merita, & beneficia, nullumque digniorem sibi visum esse, in quem jura, facultates, exercitia, reliquæque ad dictum Ordinem spectantes prerogativæ transferri, dictumque Magisterium ex jure Sanguinis, & Successionis sibi competens, resignari posset, præterquam Serenissimum nunc Regnantem Parmæ, & Placentiæ Ducem FRANCISCUM PRIMUM ex Illustrissima Farnesiorum Familia Oriundum, atque in spem Maximorum facinorum florenti ætate crescentem, non minus amplissimis facultatibus instructum, quàm generis Claritate, atque Heroicarum Virtutum Splendore, & generositate præfulgentem: demissè Nos rogando, ut non modo perficiendæ hujusmodi translationis, & resignationis facultatem sibi impertiri; Sed, & prædicto Serenissimo Parmæ, & Placentiæ Duci Magnum illius Ordinis Magisterium clementer deferre dignaremur.

Etsi igitur tùm vetera, tùm recentiora celeberrimæ Farnesiorum Gentis, decora, ac in Ecclesiam, & Rempublicam Christianam, Divosq; olim Prædecessores Nostros Romanorum Imperatores merita Historiarum monumentis luculenter confirmata, ità in occulis hominum refulgeant, ut supervacaneum videri posset eorum seriem hìc loci recensere, pro nostro tamen in Nobilissimam hanc familiam, tot nominibus nobis colligatam, singulari affectù recolere, tantumodò operæ pretium duximus Petrum secundum,

cundum, qui anno millesimo nonagesimo nono Militiæ Præfectus, devictis ab Hostibus, vindicatas ditiones Ecclesiæ restituit: Ut, & Prudentium de Petro: Qui Militari fortitudine anno millesimo centesimo sexagesimo quarto acerrimi Propugnatoris Ecclesiæ libertatis sibi nomen, & gloriam comparavit.

Tùm præclaros illos Farnesianos Duces, qui anno millesimo ducentesimo undecimo pro Ecclesia generosè steterunt; Eandemque ab hostieis incursionibus fortitèr defenderunt. Ranutium Petri de Prudentio filium, qui anno millesimo ducentesimo quadragesimo tertio contumaces ditiones iterùm Romano Pontifici subjectas reddidit: Sensum Farnesium, qui anno millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo Pontificii Imperii securitati, & incolumitati contra Rebelles Tondinos, & Amelinos proprium sanguinem, ac vitam litavit, eidemque anno quinquagesimo quarto supra millesimum ducentesimum Ranutium prædictum, non minoris fortitudinis, sed melioris fortunæ, Ducem subrogatum Amelianum Exercitum fregit Ditione Ecclesiastica Tudertinâ, ac Fulignatensi Pontificiarum partium fautoribus restitutis.

Deindè Ranutium Ranutii senioris filium, cujus fidei credita fuit Urbani hujus nominis IV. Pontificis securitas, contra Manfredum Siciliæ Regem armis excidium, & ruinam minitantem, cujus bellicam fortitudinem, tanquam validissimum agerem, Pontifex illius temporis Hostibus suis feliciter opposuit. Cujus Frater Nicolaus armorum robore abreptas Urbes legitimo Ecclesiæ dominatui iterùm parere coegit: uterque Ranutius autèm, & Nicolaus opem, & auxilium ad extrema redactis Pontificiis partibus præstiterunt, atquè unà cum aliis hujus familiæ strenuissimis Viris Ecclesiæ Pontificumq; incolumitati, & securitati semper militarunt, eo nomine Civitatum Pontificiarum propugnatores, tùm Nuntii, Vicarii, & Commissarii Apostolici renunciati.

Porrò in posterorum fama adhuc superstites Angelum, Aloysium, & Ferdinandum Farnesios, quorum primus tumultuantes factiosorum contra Ecclesiæ Principatum conatus penitùs repressit, alter Pauli Pontificis, hujus nominis secundi, jussu, armorum Imperio compulit Rebelles Urbes iterùm in deditionem se se recipere: Postremus verò in Faventina obsidione urbem aggressus, mortem oppetiit, in posterioritatis fama æternum victurus.

Atquè insuper Octavium, Margaretham, & Alexandrum Farnesiorum Duces, quorum ille in Italia, sub Divo quondam Carolo Quinto Prædecessore Nostro gloriosæ memoriæ, strenuam, ac proficuam navavit operam: Ejus lectissima Conjux Margaretha in Belgio singularem suam prudentiam, & moderationem probavit: Eorum autem Filius Alexander Farnesius parentum gloriæ, & virtutis Nobilissimus Æmulator, ut reliqua ipsius heroica facinora prætereamus, positis in Navali pugna, Beatissimo Pio V. hortatore, à Christianis Principibus contra Turcas susceptæ, primis militiæ fundamentis, & arrepto, cui vibrando adsueverat, prægrandi gladio in Hostilem Turcarum Triremem saltu se projecit, ac circumducto utraque manu ferro, latam per hostium stragem aperuit militibus suis viam, præda ingenti, cum victoria, potitus fuit.

Tùm denique alios Raynutios, & Odoardos Duces, qui laudatissimo Majorum suorum exemplo gentis decus, tùm præclaris facinoribus, tùm affinitatibus etiam Summorum Pontificum, atque Christianorum Regum, ut & Serenissimum Magnorum Hetruriæ Ducum familiis contractis, non modo egregiè tutati sunt, sed & inter Majores, & potentiores Italiæ Principes habiti, deque Nobis, & Augusta Domo nostra nunquam non optimè meriti, acceptos à Majoribus amplissimos Status, & ditiones ad posteros suos transmiserunt.

Primum omnium verò Paulum hujus nominis tertium in æternam posterorum memoriam iturum, magnum Ecclesiæ Propugnatorem, qui singulari pru-

prudentia, Consilio, Virtute, sapientia Ecclesiæ navim procellosis hæresum fluctibus jactatam in securitatis portum adduxit, præcipuè cum Sacræ Tridentinæ Synodi magnum opus Catholicæ Ecclesiæ maximè salutare promovisset. Quibus aliisque tùm laudatorum, tùm aliorum Ducum egregiis factis, ita hæc Serenissima familia benè de Ecclesia Catholica merita fuit, ut Militiæ Ecclesiasticæ Imperator Petrus Aloysius creatus fuerit, & prædictus Octavius ejus filius ad Romæ Præfecturam evectus, perpetuùsque Sanctæ Ecclesiæ Vexilliferi splendidissimum munus Farnesiis Ducibus collatum, in Serenissimo Duce Francisco Primo, nunc Regnante, & Summi Pontificii Innocentii XII. auctoritate, & clementia tantæ dignitatis prærogativa confirmata, & renovata.

Cumque præterea, ut nihil dicamus de arcta affinitate, quam modò dictus Serenissimus Dux, insignis avitarum virtutum Sectator, Nobiscum ex Matrimonio cum Serenissima Principe Dorothea Sophia, ex Serenissimis Palatinis Rheni oriunda, Augustæ Imperatricis dilectissimæ Conjugis nostræ, ut & Serenissimarum, ac Potentissimarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Reginarum Sorore inito, contraxit, non minus constantissimum, & hæreditarium, quod ipse Dux Nobis, Augustæque Domui nostræ indesinenter probavit, ac etiam num probare non cessat, fidei, & observantiæ studium, quàm opes potentia, Provinciarùmque amplitudo, tùm spectata ipsius prudentia, rerumque bene gerendarum usus singularem mereantur reflexionem: Nos antedictæ resignationis necessitatem considerantes, atq; Imperatorio, & protectorio muneri, nec non Jurisdictioni nostræ supremæ convenire existimantes ejusdem Inclyti Ordinis instaurationi, & conservationi quovis modo consulere, non possumus non laudare providam sæpe nominati magni Magistri electionem, gratumque in Farnesios, & Serenissimum Parmæ, & Placentiæ Ducem animum persuasi, quippè ab ipso, ut potè oriundo, ex Illustrissima illa familia, quæ sui genitoris bellatoribus, ac Ducibus strenuè pugnantibus vita, & sanguine Ecclesiam Catholicam propagavit, collapsum hunc Ordinem Christo Domino Nostro authore, sub auspiciis Sancti Martyris Georgii ad Idololatriæ excidium, ad dictæ Ecclesiæ defensionem, ad veræ Religionis propagationem institutum restaurari, & amplificari posse.

Ac proindè motu proprio, ex certa scientia, animo benè deliberato, ac sano Nostrorum, & Sacri Imperii fidelium dilectorum accedente Consilio, eaque, qua fungimur authoritate Cæsarea, & de ejusdem plenitudine, tùm de Supremo dicti Ordinis ad nos devoluto, nobisque competente Dominio, invocato Dei Omnipotentis nomine, à quo Principatus omnes, & dignitates promanant, prædicto Viro Illustri Joanni Andreæ Angelo Flavio Comneno, Sacræ Angelicæ auratæ Constantinianæ Militiæ, sub titulo Sancti Georgii, & Regula Divi Basilii, Magno Magistro facultatem transferendi, & resignandi magnum istius Ordinis Magisterium in præfatum Serenissimum Franciscum Farnesium Parmæ, & Placentiæ Ducem, Principem nostrum Charissimum non tantum concesserimus, & impertiti simus, prout hisce clementer concedimus, & impertimur, verùm etiam si fortè interea temporis ejusmodi translatio, & resignatio subsecuta esset, eandem approbaverimus, laudaverimus, & confirmaverimus, prout hiscè approbamus, laudamus, & confirmamus, quinimò ex eadem potestatis nostræ plenitudine Magnum Ordinis illius Magisterium omni quo fieri potest meliori modo, & forma sæpe dicto Serenissimo Francisco Primo, Parmæ, & Placentiæ Duci acceptanti, & consentienti, Nobisque propterea humillimè supplicanti, ejusdemque legitimis descendentibus Filiis in infinitum; & his deficientibus (quod absit:) Serenissimo Principi Primogenito Farnesiæ stirpis, donec Illustrissimi hujus Sanguinis gloria vigebit omnem facultatem, Jus, authoritatem, potestatem, actionem in Magno Magistratu præfati Ordinis, & Militiæ, omniaque, & singula privilegia, prærogativas, exem-

ptiones,

ptiones, & gratias, vel concessiones quascunque, sive ab ipso Isaacio Angelo Comneno, ejusdemque successoribus, sivè à Summis Pontificibus, aliisque Romanorum Imperatoribus, & nobis metipsis eidem datas, factas, confirmatas tribuerimus, & transcripserimus eademque in omnibus suis punctis, clausulis, & articulis, perinde, ac si, de verbo, ad verbum omnia, & singula hic Loci inserta, & comprehensa essent, rata habuerimus, quemadmodum hisce tribuimus, transcribimus, rata habemus, approbamus, & confirmamus, ità ut deinceps à Nobis, Nostrisque in Sacro Imperio Successoribus Romanorum Imperatoribus, ac Regibus, aliisque quibuscunque Ordinis Militaris aurati Angelici Magni Magistri perpetuò post hac prædicentur, appellentur, nominentur, & compellentur, non secus, ac si Magnum illud Magisterium omniaque, & singula uti supra ab ipsomet Isaacio Angelo Comneno in prædictos Farnesios translata essent.

Volentes, & hoc Edicto nostro Cæsareo firmiter statuentes quod prædictus Serenissimus Parmæ, & Placentiæ Dux omnibus, & singulis ad eundem Ordinem, sivè Magnum ejusdem Magisterium pertinentibus Terris, bonis, Insulis, ut & privilegiis, juribus, prærogativis, & Regalibus quocunque etiam nomine vocitentur, eodem quo hactenus dicti Ordinis Magni Magistri usi, & gavisi sunt modo, tùm ipse memoratus Ordo Sacer Militiæ Angelicæ Constantinianæ Sancti Georgii, ejusdemque Equites omnibus illis prædictis, & nominatim hac quam peculiariter ipsis confirmamus gratia portandi nimirum omnis generis arma, tàm offensioni, quàm defensioni idonea perindè, ut alii Religiosorum Ordinum Equites sub omnibus, & singulis nobis, & Sacro Imperio, mediatè vel immediatè subjectis Terris, Provinciis, & Ditionibus uti, frui, & gaudere debeat; & possit, pariterque debeant, & possint de potestatis nostræ plenitudine, nemine omninò contradicente, quod postremum ità tamen intelligi volumus, si ipso Ordo jam ante in possessione eorum sit, & quatenus id neque in præjudicium supremæ eminentiæ, & Regalium aliorumvè nostrorum, vel alterius cujuscunque jurium cedat. Cùm superioritatem summam, confirmationemque de casu, in casum nobis, & Nostris Successoribus semper reservatam, & insuper velimus, ut Sanctæ Militiæ leges, Regulaque Sancti Basilii in omnibus ritè, recteque observetur, atque Religioni S. Ecclesiæ Catholicæ nec non Nobis, & Successoribus Nostris in casu necessitatis ad requisitionem nostram, prompta semper, fortique manu contra Infideles succurratur, nec ulla magni momenti expeditio bellica, sine prævia notificatione, & consensu Nostro suscipiatur.

Nulli ergò omninò hominum liceat hoc nostræ confirmationis, novæ concessionis, & gratiæ Decretum, quod optimo jure sancitum est, infringere, aut ei quovis ausu temerario contraire. Si quis autem id attentare præsumpserit, is præter Nostram, & Sacri Imperii indignationem, gravissimam mulctam quingentarum Marcarum auri puri fisco, seù Ærario Nostro Imperiali, omni spe veniæ sublata applicandam se noverit ipso facto incurrisse.

Harum Testimonio litterarum, quarum transumptis à Magno dicti Ordinis Cancellario, aliavè quavis persona in Ecclesiastica dignitate constituta ritè consignatis, eandem, quam Originalibus, fidem haberi volumus: quæ manus nostræ subscriptione, & Bullæ nostræ aureæ Typario munitæ dabantur in Civitate Nostra Viennæ die quinta Augusti Anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, Regnorum nostrorum, Romani quadragesimo secundò, Hungarici quadragesimo quintò, Boemici verò quadragesimo tertiò.

Subs. LEOPOLDUS &c.

Vidit Dominicus Andreas Comes à Kaunitz. 1699.

Ad mandatum Sacræ Cæsareæ Majestatis proprium.

Subs. Lotzo Dolberg manu propria.

Regist. & collat. Rab. Herm de Bertram &c. Secr. & Ar.

Cum Bulla aurea è cordulis ex auro intextis pendente.

